

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 54265-11-24 מדינת ישראל נ' פלדשטיין(עציר) ואח'

1

לפני כבוד השופט עלאא מסארווה

מבקשים מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד עדי ערד

נגד

משיבים 1. אלעזר פלדשטיין (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד עודד סבוראי ועו"ד סיוון האוזמן
2. ב. ב. (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד אורי קורב ועו"ד סיוון רוסו

2

החלטה

3

4

5

תמצית ההחלטה

6 1. כתב האישום מייחס עבירות של מסירת ידיעה סודית (ריבוי עבירות), עבירה לפי סעיף
7 113א לחוק העונשין, התשל"ז – 1977 (להלן: "חוק העונשין"), וכן עבירה של שיבוש
8 מהלכי משפט, לפי סעיף 244 לחוק העונשין. למשיב 1 יוחסו בנוסף עבירות של החזקה
9 ומסירת ידיעה סודית בכוונה לפגוע בביטחון המדינה, לפי סעיף 113(ב) לחוק העונשין.
10 למשיב 2 יוחסה עבירה של גניבה על ידי מורשה, לפי סעיף 393(2) לחוק העונשין.

11

12 2. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים ועיינתי בחומר הראיות בתיק, מצאתי קיומן של ראיות
13 לכאורה ברורות, לפיהן המשיב 2 העביר מידע וכן חומר סודי רגיש ביותר למשיב 1, כאשר
14 מקור הרגישות חוזר לאופן השגתו בעיקר. המשיב 1 פעל לפרסום אחד המסמכים בישראל,
15 ולאחר שהפרסום נאסר על ידי הצנזורה הצבאית, פעל לפרסומו בעיתון גרמני, כדי לעקוף
16 את איסור הצנזורה, במטרה להדהד הפרסום הזר בישראל לאחר מכן. בנוסף, המשיב 1
17 שיתף אחרים גם במסמכים הסודיים הנוספים.

18

19 3. המשיב 1 לא היה מוסמך לקבל את החומר וזאת בהעדר סיווג ביטחוני לאחר שלא עבר
20 מבחני ההתאמה הביטחונית וידע על כך, לכל המאוחר ביום 04.04.24. המשיב 2 העביר את

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 54265-11-24 מדינת ישראל נ' פלדשטיין(עציר) ואח'

- 1 החומר למשיב 1, באפליקציית "טלגרם" ביום 07.06.24, במטרה שהאחרון יעבירו לראש
2 הממשלה, אלא שלפי הראיות המשיב 1 עצמו לא העביר את המידע לעיני ראש הממשלה,
3 על אף חלוף זמן רב, ותחת זאת נעשה בו שימוש תקשורתי בלבד. פרסום המסמך סיכן
4 מקורות, שיטות ואמצעים סודיים ביותר. עוד עולה שהמשיב 2 הציע למשיב 1 להקים
5 ביניהם ציר וערוץ תקשורת קבוע באמצעותו יועברו ידיעות סודיות מהמערכת הצבאית
6 ישירות ללשכת ראש הממשלה.
- 7
- 8 4. חומר הראיות בתיק מצביע על קיומן של אינדיקציות רבות וסימני אזהרה שונים שעלו
9 במהלך התקופה הרלוונטית אשר מבססים את המודעות של שני המשיבים לפעולות
10 האסורות שביצעו, ובפרט התנהלותם לאחר הפרסום בעיתון הגרמני. כך, לאחר שפורסמה
11 בישראל כתבה מאוחרת שהטילה ספק במהימנות ובאותנטיות של המסמך הסודי, פעלו
12 המשיבים במטרה להפריך את הטענה שמדובר במסמך מפוברק. בין השאר, המשיב 2
13 הוציא עותק מודפס של המסמך והעבירו למשיב 1 על מנת שיעשה בו שימוש לצורך זה.
14 התנהלות זו של המשיבים מבססת ביתר שאת את המודעות של שניהם, ומחלישה במידה
15 רבה חלק מטענות ההגנה.
- 16
- 17 5. אשר לעבירה המיוחסת למשיב 1 לפיה ביצע את המעשים מתוך כוונה לפגוע בביטחון
18 המדינה: בהיעדר ראיות ישירות בעניין כוונה לפגוע בביטחון המדינה ולאחר שמצאתי קושי
19 בביסוס כוונה זו על הלכת הצפיות, לפיה אדם מוחזק כמי שהתכוון למעשיו אם ראה מראש
20 אפשרות קרובה לוודאי להתרחשות התוצאות, הגעתי למסקנה שקיימת חולשה בראיות
21 התביעה בהקשר זה.
- 22
- 23 6. עיקר התשתית הראייתית מבוססת על הודאות המשיבים בעובדות כתב האישום. לאחר
24 ששמעתי את טיעוני הצדדים, ועיינתי בתיק החקירה, הגעתי למסקנה שנמצאו ראיות
25 לכאורה כנדרש בשלב זה של ההליך לגבי העבירות (ריבוי עבירות) של מסירת ידיעה
26 סודית שאסורה להעברה, וכן בהפצתה באמצעות כלי תקשורת. עם זאת, מצאתי חולשה
27 ראייתית בעבירה המייחסת למשיב 1, מסירת ידיעה סודית בכוונה לפגוע בביטחון
28 המדינה.
- 29
- 30 כמו כן, מצאתי שבפי שני המשיבים טענות שראויות להתברר בתיק העיקרי, וכי רק חלקן
31 משליכות על עוצמת עילת המעצר. בכלל זה, קבעתי שיינתן משקל מסוים לטענת המשיב
32 1 לאכיפה בררנית לעומת יונתן אוריך שלא נעצר ולא הועמד לדין, ולטענת המשיב 2 כי
33 מטרתו הייתה שהחומר הסודי יובא לידיעתו של הראש הממשלה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 54265-11-24 מדינת ישראל נ' פלדשטיין(עציר) ואח'

1
2 המשך הדיון בעניין עילת המעצר וחלופת המעצר יימשך מיד, על פי המסד העובדתי
3 והמשפטי שקבעתי בהחלטה המלאה.

עובדות כתב האישום בתמצית

- 4
5
6
7
8 7. המשיב 1 הוא אזרח שסיפק שירותי ייעוץ (העסקה חיצונית) בלשכת ראש הממשלה לאחר
9 שנקבעה לגביו "אי התאמה ביטחונית" כך שפעל בלשכה ללא סיווג ביטחוני.
- 10 8. בעקבות מלחמת חרבות ברזל גויס המשיב 2 לשירות מילואים במחלקה לביטחון מידע
11 בצה"ל (מחב"מ). במסגרת שירותו היה חשוף למידע סודי ורגיש ביותר, והיה מודע לחובתו
12 לשומרו בסוד.
- 13 9. מחודש יוני 2024 ועד למועד מעצרו, התקיים בין המשיבים קשר ישיר ושוטף שנועד
14 להקים ערוץ להעברת מידע ביטחוני מסווג, מחוץ למערכת הצבאית כדי לעקוף את נוהל
15 העברת המסמכים לדרג המדיני. המשיב 2 העביר למשיב 1 ידיעות ומידע סודי מסווג בדרגת
16 סודיות גבוהה ביותר.
- 17 10. המסמכים הסודיים הוצאו מאמ"ן, הועברו על ידי המשיב 2 לידי המשיב 1 והם הוחזקו
18 במרחב אזרחי בלתי מאובטח משך זמן רב (מספר חודשים), עד לתפיסת המסמכים לעת
19 מעצר המשיב 1.
- 20 11. אף שמשיב 2 העביר למשיב 1 את החומרים בחודש יוני 2024, רק ביום 01.09.24 החליט
21 משיב 1 לעשות שימוש בידיעה הסודית הגולמית על דרך הפצתה בכלי תקשורת. משיב 1
22 עדכן את יועץ התקשורת של ראש הממשלה יונתן אוריך (להלן: "אוריך") בדבר כוונתו זו.
- 23 12. המשיב 1 פעל לפרסום אחת הידיעות בעיתון הגרמני ה-Bild (להלן: "ה"בילד") בודעו
24 שמדובר בידיעה סודית ולמרות שהצנזור הצבאי לא התיר פרסומה בישראל. הצנזורה
25 הצבאית הטילה איסור גורף לפרסום הידיעה הן בשל מקורה הרגיש והן בשל תוכנה. דבר
26 הפסילה נודע למשיב 1 בעל-פה ובכתב.
- 27 כמו כן, משיב 1 העביר ידיעות שקיבל לגורמים נוספים בלתי מורשים.
- 28 13. נטען בכתב האישום כי מעשי המשיבים הביאו לדבר גילוי אמצעים, שיטות ומקורות.
29 חשיפת הידיעה הסודית ברבים היא בעלת פוטנציאל נזק ממשי לאינטרסים ביטחוניים של
30 מדינת ישראל בעיקר בתחום איסוף המודיעין וחשיפת מקורות מודיעיניים, באמצעותם
31 מצילים חיי אדם.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 54265-11-24 מדינת ישראל נ' פלדשטיין(עציר) ואח'

1 מדובר בחשיפה של ארגון חמאס ליכולות מודיעין של מדינת ישראל דבר אשר עלול לפגוע
2 בביטחון המדינה וביכולת התפקוד של ארגוני הביטחון ועלול להביא לסיכון חיי אדם בכלל
3 ובזמן המלחמה בפרט.
4 14. בהמשך, לאחר הפרסום, ומשעלו טענות שהמסמך שפורסם "מפוברק", ועל מנת להוכיח
5 אותנטיות המסמך פנה משיב 1 למשיב 2 וביקש ממנו לקבל עותק קשיח של הידיעה הסודית
6 בפורמט המקורי שלה, כפי שהתקבלה במערכת המודיעין הצבאית, וכך היה.
7 באותו מעמד, מסר המשיב 2 למשיב 1 חומר סודי נוסף – תקציר המתייחס לעיקרי
8 מסקנותיו של מסמך נוסף, וכן מסמך שלישי, וזאת ללא סמכות וכאשר הוא יודע שמדובר
9 במסמכים שיש לשמורם בסוד. כל זאת, לאחר שנודע למשיב 2 כי נעשה שימוש במידע שמסר
10 לצרכי פרסומו ברבים.

11

12

13

14

טענות הצדדים

15

16 1. המשיבים כפרו בקיומה של תשתית ראייתית לכאורית, וטענו כי יסודות העבירות שיוחסו
17 לא התגבשו וכי עומדות להם הגנות שונות, כמפורט לעיל. מן העבר השני, התביעה הפנתה
18 לתשתית הראייתית וטענה כי מדובר בתיק המבוסס על הודאות המשיבים במיחוס להם,
19 לצד תמיכות ראיות רבות וממקורות שונים ומגוונים.

20

21

טענות התביעה

22

23 2. כאמור, התביעה טענה שכתב אישום מבוסס על ראיות מוצקות, בעיקר הודאות המשיבים
24 וההודעות וההתכתבויות ביניהם.

25

26 3. התביעה טענה שאין מחלוקת ששלושת המסמכים הסודיים הגולמיים נתפסו בביתו של
27 המשיב 1 ביום מעצרו וכי אין מחלוקת שהמסמכים הוצאו מהמערכת הצבאית המודיעינית
28 על ידי המשיב 2 והועברו באופן גולמי למשיב 1.

29

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 54265-11-24 מדינת ישראל נ' פלדשטיין(עציר) ואח'

- 1 4. לטענתה, המשיב 2 נחשף לידיעה הסודית (זו שפורסמה ב"בילד") לאחר ש(חברו במילואים,
2 ח.מ) העביר לעיונו של משיב 2 את הידיעה בתוך המערכת הצבאית. ביוני 2024 משיב 2 יצר
3 קשר עם משיב 1 והעביר לו את הידיעה הסודית באפליקציית "טלגרם", מבלי שהוא ניסה
4 להעבירה בדרך הצבאית המקובלת. המשיב 2 הסביר שהעביר את המידע הסודי למשיב 1
5 כדי שהאחרון יעבור את החומר לראש הממשלה.
6
- 7 5. המשיב 1 לא העביר את הידיעה לראש הממשלה בטענה שאין זה מתפקידו שלו לעשות כן
8 וכי זהו תפקידו של המזכיר הצבאי של ראש הממשלה. המשיב 1 הסביר שלא סבר שהמידע
9 מצדיק שיחרוג מתפקידו ויעבירו לדרג המדיני.
10
- 11 6. נטען כי המשיב 1 ביקש לעשות שימוש בחומרים הסודיים לטובת השפעה על השיח
12 התקשורתי ועל דעת הקהל. וכי היה מודע לכך שהידיעות שהועברו לו הן סודיות ביותר.
13 המשיב 2 הבהיר לו באופן הברור ביותר ולאורך כל הדרך שמקורן סודי, שהתקבלו במערכת
14 המודיעין ושהן מסווגות.
15
- 16 7. הצנזורה הצבאית הטילה איסור פרסום גורף מטעמים של פגיעה בביטחון המדינה, כאשר
17 מחומר הראיות עולה שהמשיב 1 ידע זאת היטב ואף, כאמור, עדכן אורח שהצנזורה פסלה
18 את הפרסום.
19
- 20 8. לגבי טענת המשיב 1 שפעל בשליחות ראש הממשלה – הוא נשאל על כך בחקירה, והוא שלל
21 זאת ועמד על כך שהוא לא פעל בהנחיית מישהו או מטעמו של מישהו וכך גם עולה
22 מההתנהלות שלו מול משיב 2 באופן רצוף ואינטנסיבי מיוני ועד המעצר.
23
- 24 9. אשר לטענת המשיב 1 בעניין האכיפה הבררנית ביחס לאורח שלא נעצר ולא הועמד לדין –
25 המבקשת סבורה שאין לדון בטענה זו בשלב זה של ההליך, משום שיש לבררה במסגרת
26 התיק העיקרי (וזאת בשל הצורך בהעמקה וקביעת ממצאי מהימנות). לשאלת בית המשפט
27 האם די בכתב האישום כמסד לדיון בטענת האכיפה הבררנית, סבורה המבקשת שהדברים
28 יותר מורכבים וכי הראיות מבוססות על מודעות המשיבים באשר לסודיות המסמכים,
29 המודעות שלהם למקור המסמכים ומודעות המשיב 1 לפסילה על ידי הצנזורה (כולל היקפה
30 וסיבת הפסילה).
31

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 54265-11-24 מדינת ישראל נ' פלדשטיין(עציר) ואח'

10. נטען כי חומר הראיות מלמד שאוריך לא ראה את הידיעה הגולמית, ואמנם ידע על הפסילה של הצנזורה לאחר שמשיב 1 העביר את ההודעה על הפסילה אליו, עדיין משקל ההפניה נמוך בהעדר מודעות לנסיבות שאפפו את הידיעה הסודית.

11. בעניין הכוונה לפגוע בביטחון המדינה: הפנתה התביעה להידברות של המשיב 1 עם העיתונאי רביב גולן, ממנה עולה שגולן מוסר למשיב 1 את החלטת הצנזורה שפסלה את הפרסום באופן גורף וסופי, משנכתב "**נפסל, מת**". עוד עולה מההתכתבות שמשיב 1 מודע למקור המסמך ואופן השגתו.

12. אשר למניע, נטען כי על אף שהמשיב 1 קיבל את המידע ביוני 2024 והוא בחר לעשות בו שימוש רק לאחר רצח ששת החטופים בעזה (ביום 31.08.24) ומסיבת העיתונאים שערך ראש הממשלה ביום 01.09.24. רק בעת הזו המשיב 1 נזכר שהוא קיבל ביוני את הידיעה הסודית ופעל לעשות בה שימוש כדי להשפיע על השיח התקשורתי. גם לגבי המסמך הנוסף, המשיב 1 ידע שהוא מבוסס על ידיעות סודיות והוא החזיק אותו בביתו וחיכה לשעת כושר עד שהמסמך יהיה רלוונטי בהקשר הדיון על ציר פילדלפי. הוא יודע שמדובר בחומרים רגישים והוא לא פעל להעבירם לראש הממשלה. אלא ביקש לעשות בהם שימוש להשפעה על השיח התקשורתי בזמן המתאים בעיניו וזאת חרף מודעות שלו לכך הוא מסכן את ביטחון המדינה.

טענות ההגנה

13. ב"כ המשיב 1 טען כי המשיב 1 פעל בתוך לשכת ראש הממשלה ברשות ובסמכות ובשליחות ראש הממשלה. לכן, לא התגבש היסוד העובדתי של העבירה. אשר לכוונה לפגוע בביטחון המדינה, נטען כי מדובר במבחן סובייקטיבי והמשיב 1 כופר במיוחס לו וחוזר על כך שלא העלה בדעתו לפגוע בביטחון המדינה. עוד טען המשיב 1 טענת לאכיפה בררנית נגדו וזאת ביחס לאוריך שלא נעצר ולא הועמד לדין על אף שחלקו משמעותי בעבירות וזאת אף לפי נוסחו של כתב האישום.

14. ב"כ המשיב 2 טען כי העברת החומר נועדה לצורך סיוע לדרג המדיני, מתוך מטרה שהחומר יגיע לעיונו של ראש הממשלה. מסירה הידיעה הייתה לגורם מורשה, שכן מבחינת המשיב 1 המסירה הייתה לגורם מוסמך בלשכת ראש הממשלה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 54265-11-24 מדינת ישראל נ' פלדשטיין(עציר) ואח'

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33

15. כמו כן, המשיבים טענו לקיומם של מחדלי חקירה ולהגנה מן הצדק.

הראיות לכאורה

16. כתב האישום מבוסס בעיקרו על הודאות המשיבים בחקירה. שני המשיבים מודים בכך שהידיעות הן ידיעות סודיות ומודים בכך שהעבירו אותן. אמנם, המחלוקת בין הצדדים היא מחלוקת קוטבית, לפיה ההגנה סבורה שהמשיבים לא ביצעו עבירה פלילית כלשהי, בעוד התביעה טוענת שבוצעו עבירות חמורות נגד ביטחון המדינה. אלא שהמחלוקת הקוטבית איננה נטושה ברובה על העובדות, אלא, בעיקר, על היסוד הנפשי. אכן, קיימות מחלוקות מסוימות גם על העובדות, אך זאת לגבי ניואנסים בלבד, להבדיל מהשדרה המרכזית של העובדות שאינן שנויות במחלוקת.

17. המשיב 1 מודה שקיבל מהמשיב 2 חומר סודי מסווג, בדרך לא דרך, ולאחר שהעבירו לעיתונאי ישראלי, שפנה בתורו לצנזורה בבקשה להתיר פרסומו, ולאחר שהפרסום נפסל באופן גורף, החליט לעקוף את איסור הצנזורה בדרך של העברת המסמך לכלי תקשורת גרמני ופרסומו שם, כדי להפנות אליו, וכך לעקוף את איסור הצנזורה בישראל.

18. המשיב 1 מודה שידע שמשיב 2 מסר לו ידיעות סודיות, וכי הוא נחשף לחומר שאסור לו להיחשף אליו (הודעה מיום 03.11.24, ש' 27).

כלשונו: "חד משמעית הבנתי שהוצאת התמונה [ע"י המשיב 2] אליי מתוך המערכת הצה"לית הינה דבר סודי שאסור היה לשלוח ליי" (הודעה מיום 03.11.24, עמ' 4, ש' 12).

בהתכתבות מיום 03.09.24 בשעה 20:46 בין המשיב 1 לבין איינהורן, האחרון שואל את משיב 1 אם יש לו את המסמך עצמו ומשיב 1 עונה: "ברדק לבקש. אני מסבך אותו. יכול לנסות אבל" (קלסר מיצוי מדיה שב"כ 1 – עמ' 20-21).

המשיב 2 הודה "שזה לא תקין שזה עובר בטלגרם" (הודעה מיום 30.10.24, עמ' 6, ש' 36), וכי הוא הבהיר למשיב 1 שמדובר בחומר "סודי ביותר" (הודעה מיום 30.10.24, עמ' 6, ש' 40). המשיב 2 הודה שפעל בניגוד לנהלים כאשר צילם את הידיעה (שאוסרת הכנסת מכשירי טלפון למשרד) (הודעה מיום 04.11.24, עמ' 5, ש' 22).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 54265-11-24 מדינת ישראל נ' פלדשטיין(עציר) ואח'

19. בעוד שהמשיב 1 מודע לכך שהוא נעדר הסמכה לקבל לידי חומר מסווג, הוא נשאל האם המשיב 2 התעניין או בירר עניין זה: "לא עלה בינינו השיחה בנושא זה. אני לא אמרתי מה הסיווג שלי והוא לא שאל אותי" (הודעה מיום 03.11.24, עמ' 8, ש' 93 וכן: עמ' 6 להודעה מיום 01.11.24, ש' 30-32). עוד אחזור בהמשך לעניין זה.
20. המשיב 1 מסר את החומר שקיבל מהמשיב 2 לרביב גולן, עיתונאי ישראלי, לצורך פרסומו. גולן פנה לצנזורה הצבאית, אך זו פסלה את הפרסום באופן גורף ("הכל נפסל" התכתבות מיום 03.09.24 בין המשיב 1 לרביב גולן (קלסר מיצוי מדיה שב"כ 1 – עמ' 764-767). המשיב 1 היה מודע לפסילה על נימוקיה (כלשונו: "הצנזורה פסלה הכל 100 אחוז" (קלסר מיצוי מדיה שב"כ 2 – עמ' 1469), עוד ראו התכתבות מיום 06.09.24 שעה 22:30 בין המשיב 1 לבין עמרי אסנהיים, קלסר מיצוי מדיה שב"כ 2 – עמ' 150-151).
- בשלב זה התקיים שיח כתוב בין רביב גולן למשיב 1. מההתכתבות עולה כי המשיב 1 הציע לעיתונאי למסור פרטים מסוימים, שגויים ולא מדויקים, כדי לגרום לצנזור לאשר את הפרסום. המשיב 1 ניסה לתרץ את ניסיונו להערים על הצנזורה בכך שהדבר נועד לשמור על המשיב 2 וכדי לשפר את הסיכויים שהצנזורה תאשר את הפרסום (הודעה מיום 01.11.24, עמ' 4, ש' 12-16).
21. לאחר שהצנזורה פסלה בכל זאת את הפרסום, עלה הרעיון לפרסום המסמך הסודי באמצעות אמצעי תקשורת זר (עיתון "בילד" הגרמני), בתיווך איינהורן (לא נחקר לאור שהותו בחו"ל).
- המשיב 1 הודה שהפרסום ב"בילד" נועד לעקוף את הצנזורה על דרך פרסום בחו"ל והדהוד הפרסום הזר חזרה בישראל (הודעה מיום 31.10.24, עמ' 18, ש' 332).
22. בניגוד לטענות ההגנה, המשיב 1 הסביר שלא היה טעם או ערך בהעברת החומר לראש הממשלה אלא החליט לעשות בו שימוש תקשורתי בלבד (עמ' 19, ש' 45 להודעה מיום 31.10.24). אמנם, קיימת התכתבות בין משיב 1 לבין אוריך מיום 09.09.24 (לאחר הפרסום) ממנה ניתן להבין שהמשיב 1 סבר באותה עת שנכון להראות את החומרים לראש הממשלה, אך מדובר במועד המאוחר להפצת המידע.
23. בניגוד לטענות ההגנה, המשיב 2 הודה שלא ביקש לקדם את הידיעות הסודיות הגולמיות בדרך המקובלת, והוא החליט לאחר שנחשף לידיעות, לפנות למשיב 1 כדי להעביר את

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 54265-11-24 מדינת ישראל נ' פלדשטיין(עציר) ואח'

- 1 החומר לידיעת ראש הממשלה. כמו כן, המשיב 2 הודה שמדובר בידיעות סודיות שאיננו
2 הגורם המוסמך למסור אותן (הודעה מיום 30.10.24, עמ' 14, ש' 183-186).
3
4 24. עוד עולה מהחקירה כי המשיב 2 ביקש להקים "ציר העברה קבוע" ("ערוץ שגרתי") של
5 מידע סודי מהמשיב 2 לאנשי לשכת ראש הממשלה (הודעה מיום 30.10.24, עמ' 16, ש' 246).
6 אעיר שלגבי הנזק של ציר מסוג זה על דרך הפנייה לדברי שחברו של המשיב 2, ח.מ, אשר
7 נשאל לדעתו על נזקיו של "ציר העברת מידע לגורמים מדיניים", והשיב שהדבר יגרום
8 לאנרכיה, חוסר סדר, איבוד שדרת הפיקוד ופגיעה בתפקוד (הודעה מיום 31.10.24, עמ' 6,
9 ש' 170).
10
11 25. עוד חשוב לציין כי המשיב 2 הציע למשיב 1 לעשות שימוש ב"יוזר" שלו לצורך שליפת
12 חומרים סודיים מהמערכת הצבאית. במילותיו: "אפילו קח את היוזר שלי" (קלסר מיצוי
13 מדיה שב"כ 1 – עמ' 41-42, קלסר מיצוי מדיה שב"כ 1 – עמ' 45-46). המשיב 2 שנדרש
14 להסביר את הדברים הודה בעניין ההצעה להקמת ציר קבוע ושגרתי ולגבי הצעתו למסירת
15 ה"יוזר" ענה שאיננו זוכר וכי מדובר בעניין תמוה מבחינתו (הודעה מיום 01.11.24, עמ' 15,
16 ש' 100).
17
18 26. הנה כי כן, ולמרות שאין מחלוקת שמטרתו הראשונית והעיקרית של המשיב 2 בהעברת
19 החומרים הסודיים למשיב 1 הייתה העברתם לידיעת ראש הממשלה במהלך שעוקף את
20 הדרך המקובלת, הרי שבמרוצת הזמן, גלשו הדברים למטרות אחרות כפי שאפרט ואסביר
21 בהמשך, בבחינת "באתי לשם ידוע ראש הממשלה ונשארתי בגלל האופוריה".
22
23

התייחסות לטענות ההגנה של המשיבים

- 25 27. על אף האמור לעיל, בפי המשיבים טענות כבדות משקל, שהופכות את התיק לתיק מורכב.
26 עיינתי בקפידה בהודעות המשיבים בחקירה ובחומרי החקירה האחרים. מצאתי להתייחס
27 אך ורק לטענות העיקריות של המשיבים, כך שטענות שעלו ולא נדונו נראו לי חשובות פחות
28 או שאינן מתאימות לדיון בשלב זה של ההליך המשפטי.
29

טענות המשיב 1

- 30
31 א. הבסיס ראייתי של היסוד הנפשי של "בכוונה לפגוע בביטחון המדינה"

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 54265-11-24 מדינת ישראל נ' פלדשטיין(עציר) ואח'

- 1 28. לאור דבריו של המשיב 1 לפיהם לא עלה בדעתו שמעשיו יסבו פגיעה בביטחון המדינה, יש
2 להידרש לטענת המדינה שחלה בענייננו הלכת הצפיות.
3
4 29. וזהו לוז טענת המדינה :
5 ידיעתו (הסובייקטיבית) של המשיב 1 לסודיות המסמך בשילוב ידיעתו (הסובייקטיבית) על
6 הפסילה הגורפת של הצנזורה מגבשים את הכוונה הנדרשת להרשעה בעבירה לפי סעיף
7 113(ב) לחוק העונשין, שכן רף ההוכחה שנקבע בפסיקה הוא לצפיות בדרגה של וודאות
8 קרובה ביחס לפגיעה האפשרית בביטחון המדינה. קרי, בהתאם להלכת הצפיות, משיב 1
9 מוחזק כמי שידוע שפרסום כזה עלול לפגוע בביטחון המדינה.
10
11 30. במבט ראשון, יש אחיזה לטענת המדינה בראיות. לעניין זה יש להפנות למודעותו של
12 המשיב 1 לפסילת הצנזורה את פרסום הידיעה באופן גורף. הודאתו של המשיב מלמדת
13 שידע היטב מהי משמעות פסילת הצנזורה לפרסום ידיעה, על רבדיה השונים. המשיב 1
14 תיאר בדבריו שהיה מודע לפסילה אך ראה בפסילה כמתייחסת "לרכיבים מסוימים" של
15 הידיעה להבדיל מפרסום המהות והתוכן של הידיעה (שלא ראה בהם סודיות ברמה גבוהה)
16 (הודעה מיום 16.11.24, עמ' 4, ש' 9). בלשונו של המשיב 1, ראה בפסילת הצנזורה "לא
17 במהות אלא על תפיסת המסמך".
18
19 31. מדובר בטענה שהיא "חרב פיפיות" שכן מחשבתו של המשיב 1 שהפסילה מתמקדת
20 ברכיבים מסוימים בלבד, מעלה את רמת מודעותו לגבי אותם רכיבים (הודעה מיום
21 05.11.24, עמ' 4, ש' 3), בשים לב לפסילה הגורפת. אלא שהתחקות אחר הלך רוחו ומחשבתו
22 של המשיב 1 על רקע דבריו אלה, כאשר המבחן הוא סובייקטיבי (טהור), מותירה קושי
23 שעלול לעמוד לתביעה לרועץ בדרכה לבסס הרשעתו בעבירה מסוג כוונה מיוחדת (מטרה
24 לפגוע בביטחון המדינה).
25
26 32. ארחיב. העבירה המיוחסת למשיב 1, לפי סעיף 113(ב) לחוק העונשין היא "עבירה
27 התנהגותית", ולכל הדעות, היסוד הנפשי הנדרש להתגבשותה הוא כוונה וליתר דיוק
28 'מטרה'.
29 לענייננו, מטרה משמעה רצון ברור שיקרו התוצאות הצפויות כיעד ממשי של הפעולה,
30 ובמקרה שלנו : פגיעה בביטחון המדינה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 54265-11-24 מדינת ישראל נ' פלדשטיין(עציר) ואח'

1 האמנם ? האם העבירות – החזקת והפצת ידיעות סודיות – בוצעו כדי (במטרה) לפגוע
2 בביטחון המדינה או שמא הפגיעה בביטחון הייתה תוצאת לוואי שהתקבלה מתוך הלוך
3 רוח של שוויון נפש או קלות דעת ?

4
5 הקושי הוא שהתמונה העולה מהתיק היא שהייתה הבנה לגבי האפשרות לפגיעה בביטחון
6 המדינה, בפרט לעניין חשיפת שיטות ואמצעים ומקורות. יטען הטוען כי היחס הנפשי
7 לפגיעה בביטחון, אף שהמשיב היה מודע לקיומו, לא "הפריע" לו ולא מנע ממנו להמשיך
8 במעשיו.

9 מנגד, אינני סבור שיחס נפשי זה "הדריך" את מעשיו. למעשה, ברור שהמטרה הייתה אחרת.

10 ההחלטה להפיץ את המסמך התקבלה עוד לפני שלילת הפרסום על ידי הצנזורה. המטרה
11 המקורית מאחורי הפצת המסמך, בפרט אצל המשיב 1, הייתה קידום השפעה על דעת הקהל
12 ומטרה זו התגבשה עוד לפני הפנייה לצנזורה. נכון שהחלטת הצנזורה לא הניאה את המשיב
13 והוא המשיך בשלו, אך המטרה לא השתנתה, קרי היחס הנפשי היה ונשאר: הפצת המסמך
14 הסודי **ויהי מה**, וזאת במטרה להשפיע על דעת הקהל.

15

16

החלק המשפטי

17 33. המשיבים חזרו על טענה שהמניעים לביצוע העבירות היו מניעים חיובים ולגיטימיים של
18 הצפת הידיעות הסודיות בפני הדרג המדיני (משיב 2), ושל העלאת מודעות הציבור ללוחמה
19 הפסיכולוגית שמבקש ארגון חמאס לנהל "על גבן" של משפחות החטופים (משיב 1).

20

21 למען הבהרת התמונה וחידוד הדיון, יש לערוך הבחנה חדה וברורה בין שני מושגים שונים:
22 **המניע**, במישור הרגשי, לביצוע העבירות מחד, **והמטרה**, במישור המעשי, לביצוע העבירה.
23 לכאורה מדובר במונחים דומים. אלא שנפסק זה מכבר שמניע לעבירה, להבדיל ממטרה,
24 איננו רלוונטי כלל בשאלת התגבשותה, שכן: "המניע שעמד מאחורי פועלו של העבריין
25 אינו מעלה ואינו מוריד" (ראו: ע"פ 3116/99 גיל נגד מדינת ישראל (2000) (להלן: "עניין
26 גילי")).

27

28 בעניין גיל נפסק: "המבחן שבו נבדקת הפגיעה הוא מבחן אובייקטיבי, ואין נפקות לעובדה
29 כי למבצע העבירה יש השקפה משלו באשר לשאלה מהי טובת המדינה ומהי פגיעה
30 בביטחונה".

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 54265-11-24 מדינת ישראל נ' פלדשטיין(עציר) ואח'

1

2 עוד מורה ההלכה כי: "מניע, יהיה תסלב ככל שיהיה, אין בו כדי להסיר מן המעשה
3 האסור את אופיו כעבירה, שהוטבע בו עלידי דיני העונשין" (הנשיא שמגר בע"פ 172/88
4 וענונו נגד מדינת ישראל (1990))."

5

6

כמו כן, נפסק כי:

7

8 "הכוונה הפלילית לפגוע בביטחון המדינה קיימת, כאמור, בכל מקרה אשר בו עשה הנאשם
9 מה שעשה בידיעה מלאה וברורה שמעשהו עלול לפגוע בבטחונה; והכוונה הזאת קיימת,
10 בין אם המניע שלו היה בצע כסף, או קידום ענין מדיני כלשהו, או טובת המדינה ואם
11 אמנם משתכנע בית-המשפט שמניעיו של נאשם פלוני לא היו אלא מה שנראה בעיניו
12 כטובת המדינה בלבד, עשוי דבר זה להשפיע על מידת העונש, אבל אין הוא מעלה
13 ואין הוא מוריד לענין הכוונה הפלילית" (ע"פ 28/62 פלוני נגד היועץ המשפטי
14 לממשלה (1962))."

15

16 הפסיקה קבעה עוד כי לענין העבירה של מסירת ידיעות סודיות בכוונה לפגוע בביטחון
17 המדינה, הרי ש: "הכוונה לפגוע" היא מטרה ולא מניע (ראו: עניין גיל).

18

19 34. כדי שרצון מסוג מטרה יתקיים, לא מספיק שהמבצע יהיה מודע לאפשרות קרות התוצאה
20 ויקדמה בחפץ לב, אלא שצריך שאותה אפשרות להשיג את התוצאה היא שתביא את
21 המבצע לעשות את מעשהו. כאן נכנסת לתמונה הלכת הצפיות. כידוע, הלכת הצפיות
22 הוחלה על עבירות בטחון המדינה.

23

24 בע"פ 11328/03 מוסא נאצר נגד מדינת ישראל (2005), נפסק:

25

26 "סעיף זה עוסק בעבירה התנהגותית, המציבה את מטרת מבצעה כיסוד מרכזי בין יסודותיה
27 (ע"פ 172/88 וענונו נ' מדינת ישראל, פ"ד מד(3) 265, 290). כדי לעמוד על כוונתו של המבצע
28 והמטרה שהציב לנגד עיניו, ניתן להסתייע בהלכת הצפיות לפיה מודעות לקיומה של
29 הסתברות קרובה לוודאי בדבר התרחשות התוצאה, שקולה כנגד החפץ הממשי להשיגה.
30 בפסיקתו של בית משפט זה נקבע כי ניתן ליישם הלכה זו גם בעבירות כנגד ביטחון המדינה,
31 ובכללן סיוע לאויב במלחמה".

32

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 54265-11-24 מדינת ישראל נ' פלדשטיין(עציר) ואח'

בעניין גיל נאמר :

"כוונתו של העושה להשיג מטרה שונה לחלוטין וחפצו כי התכלית האסורה והפוגעת לא תתממש, אין בהם כדי לגרוע מפועלה של הילכת הצפיות. היא משמשת תחליף למטרה הפלילית גם כשזו אינה קיימת, והיא חלה אף במקום שבו העושה לא רצה בהתממשותה של המטרה הזו".

35. על אף מודעות המשיב 1, הן בהתחלה, ובוודאי לאחר קבלת תשובת הצנזור, קשתה עליי המסקנה שהיחס החפצי שלו מתנשא לדרגת רצון להתממשות היעד.

36. לפי סעיף 20(א)(1) לחוק העונשין :

(א) מחשבה פלילית - מודעות לטיב המעשה, לקיום הנסיבות ולאפשרות הגרימה לתוצאות המעשה, הנמנים עם פרטי העבירה, ולענין התוצאות גם אחת מאלה :

(1) כוונה - במטרה לגרום לאותן תוצאות;

(2) פזיזות שבאחת מאלה :

(א) אדישות - בשוויון נפש לאפשרות גרימת התוצאות האמורות;

(ב) קלות דעת - בנטילת סיכון בלתי סביר לאפשרות גרימת התוצאות האמורות, מתוך תקווה להצליח למנען.

(ב) לענין כוונה, ראייה מראש את התרחשות התוצאות, כאפשרות קרובה לוודאי, כמוה כמטרה לגרמן.

(ג) לענין סעיף זה –

(1) רואים אדם שחשד בדבר טיב ההתנהגות או בדבר אפשרות קיום הנסיבות כמי שהיה מודע להם, אם נמנע מלבררם ;

37. הלכת הצפיות מקימה חזקה משפטית חלוטה. ודווקא משום כך, מתחייבת זהירות רבה בהחלת הקונסטרוקציה המשפטית על המקרה שלנו.

38. להבדיל מ-"פגיעה בביטחון המדינה" אשר נבחנת על פי מבחן אובייקטיבי במנותק ממניעיו של המבצע, הלכת הצפיות – חלק מהיסוד הנפשי – נבחנת לפי מבחן סובייקטיבי.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 54265-11-24 מדינת ישראל נ' פלדשטיין(עציר) ואח'

1 "מבחן המודעות לקיומה של הסתברות גבוהה של התממשות הפגיעה הוא מבחן
2 סובייקטיבי" (ראו: עניין גיל).

3 נקבע עוד:

4 "ידיעתו האישית של הנאשם היא הנותנת. יש שהיא מוכחת מפי הנאשם עצמו, ויש והיא
5 מוכחת בראיות אחרות – נסיבתיות. העובדה שאדם סביר היה יודע אל נכון כי התנהגותו
6 הפסולה תביא, קרוב לוודאי, למימוש המטרה האסורה, אינה אלא אמצעי עזר להוכחת
7 ידיעתו האישית של הנאשם".

8

9 39. וכך הסביר גבריאל הלוי בספרו, תורת דיני העונשין, כרך ב' (עמ' 153) (להלן: "הלוי"):

10 "קיומה של צפייה מודעת בפועל נבחן באופן סובייקטיבי-אישי אצל האדם הרלוונטי, כלומר
11 סטנדרט הבחינה של הצפייה הוא סטנדרט בחינה סובייקטיבי בלבד. אם אדם סביר מסוגל
12 היה לגבש צפייה מעין זו, אין בכך כדי להשפיע על בחינת הצפייה במקרה הספציפי. כך, אם
13 אדם ספציפי לא צפה בפועל את התרחשות התוצאות הספציפיות בעבירה, הוא לא יחשב
14 כמתכוון אליהן בהתאם לכלל הצפיות, גם אם אדם סביר במקומו מסוגל היה לצפות זאת.
15 לו היה צורך בהתאמה בין צפייתו המודעת בפועל של האדם הספציפי ובין צפייתו של אדם
16 סביר, כי אז היה מדובר בסטנדרט בחינה המתאים לבחינת הרשלנות ואשר אינו מתאים
17 לבחינת המחשבה הפלילית. מאחר שכלל הצפיות מהווה חלק בלתי-נפרד מן המחשבה
18 הפלילית והוא משמש כתחליף לרכיב הכוונה שבמחשבה הפלילית, הרי שסטנדרט הבחינה
19 של הצפייה אינו עשוי להיות אלא סובייקטיבי בלבד".

20

21 עוד נקבע כי לגבי ההערכה המודעת של האדם כי אותה אפשרות של התרחשות התוצאות
22 היא אפשרות קרובה לוודאי.

23

24 לפי הלוי (עמ' 153): "הערכה מודעת זו של האדם מושתת על תפישת עולמו, על ניסיון חייו
25 ועל הבנתו את המציאות הסובבת אותו. ייתכן שבמקרים מסוימים תהיה הערכתו הערכה
26 נכונה, אך לא מן הנמנע כי במקרים אחרים הערכתו תהיה שגויה בשל ניסיון חייו שאין די
27 בו לצורך הערכה מדויקת יותר, בשל תפישת עולמו המוגבלת או בשל הבנתו הלקויה את
28 המציאות. מאחר שהמדובר הוא בכל מקרה בבחינה סובייקטיבית בפועל של התקיימות
29 יסודות כלל הצפיות, הרי שהערכה מודעת זו היא בגדר אמונה".

30

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 54265-11-24 מדינת ישראל נ' פלדשטיין(עציר) ואח'

ועוד הרחיב :

1
2 "הצפייה הנדרשת אינה, כי התרחשות התוצאות היא וודאית באופן מוחלט, אלא כי מדובר
3 באפשרות קרובה לוודאי. השאלה הנשאלת היא עד כמה על אפשרות זו להיות קרובה
4 לוודאי בפועל. טווח המקרים שבהם אפשרות עשויה להיחשב כקרובה לוודאי הוא רחב
5 ומשתנה מאדם לאדם בהתאם לניסיון חיים שונה, בהתאם לתפישת עולם שונה ובהתאם
6 להבנה שונה את המציאות. מאחר שבחינת הצפייה היא בחינה סובייקטיבית, הרי שעולה
7 המסקנה הבלתי-נמנעת, כי אין כל צורך בקשר עובדתי בין אמונתו של האדם הספציפי כי
8 מדובר באפשרות קרובה לוודאי ובין המצב העובדתי לאשורו".

9

10 40. שני הצדדים, הפנו, ובצדק לפסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב בתפ"ח (מחוזי
11 ת"א) 1055/01 מדינת ישראל נגד יצחק יעקב (2002) (להלן: "עניין יעקב"). לאור
12 הרלוונטיות של הקביעות שם, יובאו להלן חלקים נבחרים בפסק הדין:
13 "לכן כאשר אדם מוסר ידיעה למי שאינו מוסמך לקבלה אף שהוא מודע לכך שגורמי
14 הביטחון המוסמכים בישראל סבורים כי הידיעה סודית, ומסירתה עלולה לפגוע בביטחון
15 המדינה – די בכך כדי לקבוע שאותו אדם היה מודע ליסוד העובדתי של העבירה גם אם
16 הוא עצמו, באופן סובייקטיבי, איננו רואה כל נזק במסירת הידיעה. כך הוא הדבר כאשר
17 הנאשם הוזהר לפני מסירת הידיעה על-ידי רשויות הביטחון בדבר סודיותה והנזק שעלול
18 להיגרם כתוצאה ממסירתה. מובן שהתביעה צריכה להוכיח גם את היסוד העובדתי של
19 העבירה ולשכנע את בית-המשפט כי מבחינה אובייקטיבית אכן מדובר בידיעה סודית
20 שביטחון המדינה מחייב לשומרה בסוד, שכן מסירתה עלולה לפגוע בדרך כלשהי בביטחון
21 המדינה.

22 לעומת זאת כאשר עסקינן בעבירות הדורשות כוונה לפגוע בביטחון המדינה, יש צורך
23 להוכיח שמוסר הידיעה הסודית היה מודע, סובייקטיבית, לקיומה של הסתברות קרובה
24 לוודאי שהדבר יגרום לפגיעה בביטחון המדינה, שהרי נקודת המוצא היא שאין להרשיע
25 בעבירות אלו אלא אדם שפעל מתוך מטרה להשיג את התוצאה של פגיעה בביטחון
26 המדינה. אדם אשר פועל מתוך מחשבה אמיתית וכנה שמעשיו אינם גורמים נזק לביטחון
27 המדינה, איננו יכול להיחשב כמי שפועל מתוך כוונה ורצון לפגוע בביטחון המדינה, אפילו
28 הוכח שהיה מודע לכך שרשויות המדינה סבורות שמסירת הידיעה תפגע בביטחון המדינה.
29 תחולתה של "הילכת הצפיות" על עבירות אלו משמעותה, שהנאשם, סובייקטיבית, היה ער
30 לאפשרות הקרובה לוודאי של פגיעה בביטחון המדינה; אין די בכך שאדם סביר היה ער

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 54265-11-24 מדינת ישראל נ' פלדשטיין(עציר) ואח'

1 לאפשרות שכזו, או שהנאשם היה יכול להיות ער לה אלמלא התרשל (ראה סעיפים 122 ר
2 125 לעיל)."

3 מן האמור בתת-פרק 3 לעיל עולה כי הוכח מעבר לספק סביר, מבחינה אובייקטיבית,
4 שמסירת הידיעות... יוצרת אפשרות סבירה ביותר לפגיעה ממשית בביטחון המדינה. בכך
5 הוכח היסוד העובדתי של העבירה הנוגעת למסירת "ידיעה סודית" על-פי סעיפים 113(א) ר
6 113(ב) לחוק העונשין. עוד הוכח, כי הנאשם היה מודע להיותן של הידיעות שמסר
7 "סודיות", לפחות בעיני רשויות הביטחון. בכך הוכח היסוד הנפשי של העבירה הנוגעת
8 למסירת ידיעה סודית על-פי סעיף 113(א) לחוק העונשין. לעומת זאת היסוד הנפשי של
9 "כוונה לפגוע בביטחון המדינה", אשר נדרש על-פי סעיפים 112(א) ו-113(ב) לחוק העונשין.
10 מחייב להוכיח מודעות סובייקטיבית של הנאשם לקיומה של הסתברות קרובה לוודאי לכך
11 שמסירת הידיעה תפגע בביטחון המדינה. אין די בכך שאדם סביר היה ער לתוצאה זו, או
12 שהנאשם, אלמלא התרשל, היה מודע לכך. התביעה צריכה להוכיח לכל הפחות "עצימת
13 עיניים" או יחס של שוויון נפש או אי-אכפתיות כלפי התוצאה המסתברת באופן כמעט ודאי
14 של פגיעה בביטחון המדינה (ראה פרק ה(4) לעיל)."

15
16 41. אעיר, במלוא הענווה, כי קביעה אחרונה זו של בית המשפט המחוזי מעוררת קושי
17 קונספטואלי. לקושי זה הפנה הלוי בספרו, עמ' 163 :
18 "מושא החזקה של חזקת המודעות ושל חזקת העיוורון המכוון הוא מודעות. לעומת זאת,
19 מושא החזקה של כלל הצפיות הוא הכוונה. כלל הצפיות אינו מיועד להוכחת המודעות,
20 שכן הוא נסמך על המודעות לצורך הוכחת הכוונה, באשר הצפייה היא מודעת. כלל הצפיות
21 עשוי להיחזות כחוליית הקישור בין יסודות הכרתיים (קוגניטיביים) למסקנה המבוססת על
22 החפץ או הרצון. כפועל יוצא, כלל הצפיות אינו רלוונטי כלל לעניין הוכחת הרכיבים
23 ההכרתיים של המחשבה הפלילית, אלא הוא רלוונטי להוכחת הכוונה. לעומת זאת, חזקת
24 העיוורון המכוון וחזקת המודעות מתייחסות להוכחת הרכיבים ההכרתיים בלבד של
25 המחשבה הפלילית."

26
27 42. מכל מקום, המשמעות מהאמור לעיל שהרף הנדרש מהתביעה הוא גבוה. לא די בהוכחת
28 "עצימת עיניים" או "עיוורון מכוון" כדי לבסס צפיות ויש להוכיח פוזיטיבית מודעות
29 (סובייקטיבית) של המבצע לגבי הסתברות קרות התוצאה ברמה של קרבה לוודאות.
30

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 54265-11-24 מדינת ישראל נ' פלדשטיין(עציר) ואח'

1 אמנם, את המודעות לרכיב התוצאתי ניתן להוכיח גם באמצעות חזקת הכוונה, לפיה אדם
2 מתכוון לתוצאות הצומחות באופן טבעי ממעשיו. חזקה זו מכוונת למישור ההכרתי ולא
3 החפצי. בענייננו מדובר בעבירה התנהגותית מסוג מטרה, ולכן גם חזקה זו איננה יכולה
4 לסייע לתביעה. זאת לבד מכך שחזקה זו היא חזקה שבעובדה אשר ניתנת לסתירה. לעומת
5 חזקה זו, כלל הצפיות הוא בגדר חזקה משפטית חלוטה, והוא מתייחס למישור החפצי ולא
6 ההכרתי.

7

8 43. בין "לא העליתי בדעתי שיהיה בהפצת המסמך כדי לפגוע בביטחון המדינה" לבין "היה
9 ברור לי שהפצת המסמך תפגע קרוב לוודאי בביטחון המדינה", קיים מנעד רחב של
10 מחשבות סובייקטיביות, ובכלל זה נתונים ומשתנים שיכולים לערפל את התמונה, לרבות
11 מעורבות גורמים בכירים יותר מהמשיב ששיתפו עמו פעולה ונתנו לו אור ירוק להבנתו,
12 תוכן הפרסום שדומה למסמכים אחרים ואינו נחזה להיות מידע שפוגע, כשלעצמו,
13 בביטחון המדינה (במובחן משאלת השלכת הפרסום על חשיפת האמצעי והמקורות),
14 ועוד.

15

16 44. על אף הכשלים הרבים שנפלו בהתנהלותו של המשיב 1, עליהם הוא מצר, ועל אף מודעותו
17 למעשיו, עדיין, וככל שהדיון מתמקד במישור החפצי, נותר מרחב או חלל לאמונתו
18 הסובייקטיבית (שהתבררה כשגויה בדיעבד) כי לא ראה סיכויים רבים לפגיעה בביטחון
19 המדינה (לא ברמה של קרוב לוודאי). בלשונו של המשיב 1: "בחרתי להסתכל על המהות".

20

21 לעניין הלך רוחו ותפיסתו הסובייקטיבית של המשיב 1, אפנה לדבריו בחקירות ובתשאול,
22 להלן:

23 ראו מזכר תשאול ושיחה עם המשיב 1 מיום 29.10.24, שעה 14:50, סע' 28;

24 ראו מזכר תשאול ושיחה עם המשיב 1 מיום 05.11.24, שעה 17:50, סע' 77-78;

25 ראו מזכר תשאול ושיחה עם המשיב 1 מיום 06.11.24, שעה 12:10, סע' 16-17.

26

27 אפנה עוד לדבריו של המשיב 1 בהודעתו מיום 31.10.24, עמ' 21, ש' 392:

28 "חשוב לי להגיד, שאם הייתי חושב, יודע או מבין שיש משהו במה שעשיתי פוגע או עלול

29 לפגוע בביטחון ישראל, לא הייתי עושה אותו, גם לא משהו שקרוב לזה. אני אוהב את

30 המדינה. שירתי את המדינה, אני מתכוון להמשיך לשרת את המדינה. הכוונות שלי היו

31 טובות וחיוניות. לא התכוונתי לפגוע, אני מבין שיש דברים, בעקבות החקירה, שעשיתי

32 שהם לא תקינים, שאולי היה אסור לי לעשות..."

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 54265-11-24 מדינת ישראל נ' פלדשטיין(עציר) ואח'

- 1 אם הייתי יודע שיש משהו במה שאני עושה שמסכן את ביטחון המדינה לא הייתי עושה
2 אותו...
3 אני לא אסלח לעצמי אם אני אם שמשוה שעשיתי פגע במדינה שאני שירתי ומוכן למות
4 בשביל להגן על המדינה".
5
6 45. מהו הדין לגבי מצב לפיו "טחו עיניו" של המשיב מראות החשש הממשי לפגיעה בביטחון
7 המדינה בהסתברות קרובה לוודאי (בעיקר בהיבט של חשיפת האמצעים והמקורות
8 הכרוכה בהפצה של ידיעה סודית)?
9 נכון שעובדות כתב האישום מבססות את המבחן האובייקטיבי, לפיו אדם סביר במצבו של
10 המשיב היה מבחין בבירור בסיכון לפגיעה בביטחון המדינה. אלא שכאמור נקבע שהמבחן
11 האובייקטיבי איננו אלא כלי עזר ראייתי בלבד, והוא בפירוש איננו המבחן הקובע. עוד
12 נקבע שלא די בהתרשלות, ולשיטתי אף לא די ב-"קלות דעת", אלא נדרשת צפייה מודעת
13 ואף ברמה גבוהה של "ראיה מראש" של התרחשות התוצאה כאפשרות קרובה לוודאי.
14 המבחן הסובייקטיבי מחייב כניסה לנבכי "היסוד הנפשי" של המשיב 1, והגם שבעניין זה
15 התביעה יכולה להסתייע בחזקת הצפיות, עדיין ולנוכח הזירה בה פעל המשיב 1, אל מול
16 אחרים שראה בהם לדבריו כבני סמכא, מדובר בסוגיה מורכבת.
17
18 46. אף העובדה שהמשיב 1 ידע שהמסמך נפסל לפרסום על ידי הצנזורה איננה חד ערכית. מחד,
19 היא מבססת באופן מובהק את ידיעת המשיב שמדובר במסמך סודי שאסור בהפצה.
20 מאידך, המשיב 1, בפנייתו לעיתונאי הישראלי, העריך שקיימת למצער סבירות מסוימת
21 שהמסמך יאושר להפצה על ידי הצנזור. נכון שלאחר שהמסמך נפסל, היה עליו לחדול, אך
22 הוא המשיך בשלו ואף הגדיל לעשות עת פעל להפצתו באמצעות כלי תקשורת זר המשוחרר
23 מכבלי הצנזורה, אך הוא יכול לטעון שעשה כן מתוך ראייה שהצנזור נוקט בגישה מחמירה
24 מדי ולא מותאמת לטיב המסמך, ולא דווקא מתוך זלזול מוחלט בסיכון לביטחון המדינה.
25 המשיב 1 טוען למעשה כי המסמך הסודי איננו אוצר בתוכו מידע שחשיפתו ככזה מסכנת
26 את ביטחון המדינה, וזאת לנוכח תוכנו, ולכן הוא העריך בחסר את דרגת הפגיעה בביטחון
27 המדינה מעצם הפצתו. אמנם, כפי שהתברר, הסכנה לפגיעה בביטחון המדינה נובעת בעיקר
28 מאופן השגתו, ופחות מתוכנו, שכן בעצם הידיעה על תפיסתו ניתן לסכן שיטות, אמצעים
29 ומקורות, אך, שוב, המבחן הוא סובייקטיבי ומכאן הקושי. מפאת חשיבות הדברים, אפנה
30 שוב לפסיקה בעניין יעקב:

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 54265-11-24 מדינת ישראל נ' פלדשטיין(עציר) ואח'

1 "אדם אשר פועל מתוך מחשבה אמיתית וכנה שמעשיו אינם גורמים נזק לביטחון המדינה,
2 איננו יכול להיחשב כמי שפועל מתוך כוונה ורצון לפגוע בביטחון המדינה, אפילו הוכח
3 שהיה מודע לכך שרשויות המדינה סבורות שמסירת הידיעה תפגע בביטחון המדינה".

4

5 47. אין לכחד שלפי הראיות בתיק עלו אינדיקציות רבות שהיו צריכות להוביל את המשיב 1
6 לאפשרות סבירה לפגיעה בביטחון המדינה, ואני אף נכון לקבל את המסקנה שהתגנב לליבו
7 של המשיב 1 החשש האמור, אך באותה מידה אני סבור שהאפשרות לפגיעה בביטחון לא
8 הגיעה לדרגת "קרבה לוודאות". הלוך נפש זה יכול היה לנבוע למשל מהדחקתו של המשיב
9 1 את הסכנה המסתברת גם על רקע להיטותו לפרסם, ויכול לנבוע מתוך איתותים
10 שהתפרשו על ידו, סובייקטיבית, כאור ירוק בבחינת "לא נורא".

11

12 48. מטעוני התביעה ניתן להבין כי לשיטתה, ולכל הפחות, המשיב 1 עצם את עיניו מראות
13 הסכנה הכמעט הוודאית שעלולים היו מעשיו לגרום לביטחון המדינה ודי בכך להרשעתו
14 בעבירה של מסירת ידיעה בכוונה לפגוע בביטחון המדינה. האומנם ? אינני בטוח.

15

16 אכן, המשיב 1 אמר בחקירתו "היה לי מכסה לעיניים" (הודעה מיום 02.11.24 עמ' 6, שי
17 35). ביטוי זה יכול להתפרש כעיוורון מכוון או כעצימת עיניים. אלא שכאמור לעיל, לפי
18 הניתוח המשפטי, לא די בסימני אזהרה ואף לא במודעות לפסילת הצנזורה כדי להספיק
19 להרשעה בכוונה לפגוע בביטחון המדינה.

20

21 49. ובכלל, עולה השאלה האם ניתן לבסס יסוד מסוג כוונה (מטרה) בהתבסס על שילוב של שתי
22 קונסטרוקציות משפטיות באותו מקרה, במקרה שלנו – הדוקטרינה של עצימת עיניים יחד
23 עם הלכת הצפיות ?
24 תשובה ראשונית ניתן למצוא בפסיקה בעניין יעקב, לפיה :

25 "התביעה צריכה להוכיח לכל הפחות "עצימת עיניים" או יחס של שוויון נפש או אי-
26 אכפתיות כלפי התוצאה המסתברת באופן כמעט ודאי של פגיעה בביטחון המדינה".

27

28 על אף האמור, וברמה העיונית, קיים, כאמור, קושי בשילוב הקונסטרוקציות המשפטיות
29 באותו מקרה. דוקטרינת עצימת העיניים הינה תחליף למודעות באשר לעובדות ולנסיבות,
30 קרי היא מכוונת עצמה למישור ההכרתי ביסוד הנפשי, בעוד שהלכת הצפיות מתייחסת

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 54265-11-24 מדינת ישראל נ' פלדשטיין(עציר) ואח'

- 1 למישור החפצי ביסוד הנפשי. השילוב ביניהם איננו יכול "להתחבר" באשר כל דוקטרינה
2 פועלת במישור אחר של היסוד הנפשי.
- 3
- 4 50. בהשאלה מע"פ 7580/02 **אחמד ג'אבר נגד מדינת ישראל** (2005), לא די בכך "שקינן בלבו
5 חשש ממשי ורציונאלי כי קיימת אפשרות סבירה" לפגיעה בביטחון המדינה, אלא שיש
6 להוכיח מעבר לספק סביר שהמשיב היה מודע, בדרגה של קרוב לוודאי, לאפשרות הפגיעה
7 בביטחון המדינה.
- 8
- 9 51. אני ער לכך שאינני נדרש בשלב זה לצלול למעמקי התיק תוך הצגת פרוגנוזה **מדויקת** באשר
10 לסיכויי ההרשעה בכל סעיף וסעיף, והרי עליי לבחון את התיק ברמת "ראיות לכאורה" ולא
11 מעבר, אך אני סבור שעל בית המשפט לקבוע מהי עוצמת הראיות לכאורה, ובכלל זה
12 להתחשב (במידת מה) בקשיים הצפויים במהלך המשפט. דיון זה, אשר ממוקד, בשאלה
13 האם קיימת "בראיות לכאורה" חולשה ולו מסוימת בראיות, הוא דיון חשוב בהיבט כיוול
14 עוצמת הראיות והשלכת החולשה על אומדן המסוכנות בשלב הדיון בעילת המעצר
15 ובחלופת המעצר.
- 16
- 17 52. **מסקנתי מכל האמור לעיל היא שבעניינו של המשיב 1 צפוי קושי משפטי-ראייתי בביסוס**
18 **העבירה של מסירת ידיעה סודית בכוונה לפגוע בביטחון המדינה. זאת להבדיל, מעבירת**
19 **הבסיס, אשר דורשת יסוד נפשי בסיסי מסוג מודעות.**
- 20
- 21 53. **בעניין עבירה אחרונה זו, אני סבור שקיימות ראיות לכאורה ללא קושי או כרסום.** אני
22 סבור שניתן להתבסס בנוגע ליסוד הנפשי מסוג מודעות בעבירת מסירת הידיעה הסודית,
23 על דבריו של המשיב 1 לפיהם היה מודע לכך שמדובר בידיעת סודית שאסור לו להיחשף
24 אליה, כל שכן להעבירה לאחרים. מודעות זו הולכת ומתחדדת לאחר פסילת הצנזורה
25 בישראל והחלטתו לעקוף את הצנזורה בדרך של הפצה הידיעה מעבר לים. לכל אלה, יש
26 להוסיף את דבריו של המשיב 1 שידע להבחין בין רבדי ועילות הפסילה השונות של הצנזורה
27 (ובאופן גס: תוכן לעומת מקור). המשיב 1 ידע שהעילה של הפסילה נוגעת בעיקר לחשש
28 מפני חשיפת שיטות, אמצעים ומקורות. ואם לא די בכל אלה, ניתן להסתפק בדוקטרינת
29 "עצימת העיניים" שכן לדברי המשיב 1, הוא לכל הפחות, חשד שהסודיות חוזרת לחשש
30 לחשיפת אמצעים, שיטות ומקורות (ראו דיון לעיל בעניין זה), גם אם לא העלה בדעתו
31 שתוכן המסמך פוגע בביטחון המדינה.
- 32

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 54265-11-24 מדינת ישראל נ' פלדשטיין(עציר) ואח'

- 1 54. כתוצאה ממעשיו של המשיב 1, נחשפו למסמך בתצורותיו השונות (העתק דיגיטלי והעתק
2 קשיח) אנשים כה רבים, ואלה חלק מהם: העיתונאי הישראלי רביב גולן והתחקירניות
3 שעבדו עמו, יונתן אוריד, ישראל איינהורן, עיתונאים ישראלים מ-YNET וישראל היום,
4 שלא לדבר על עיתון ה"בילד".
5
- 6 55. עוד נתון רלוונטי שלא הודגש בטיעוני הצדדים, שהמעשים המיוחסים למשיבים התבצעו
7 **בזמן מלחמה** קשה מתנהלת, קרי בזמן לחימה כאשר חיילים בשדה הקרב משוועים לכל
8 פיסת מידע עדכנית. העברת מידע סודי ביותר בעתות אלה, משליכה הן על המודעות והן על
9 רמת הסיכון (המודע) שנטלו המשיבים על עצמם לקול שאון המלחמה.
10
- 11 56. אף התנהלותו של המשיב 1 לאחר הפרסום בעיתון הגרמני, מחזקת את מודעותו. לאחר
12 הפרסום ב"בילד", עלתה כתבה בישראל לפיה המסמך הסודי "מפוברק". בשלב זה,
13 המשיבים, במקום להסתפק "בהישג" של חשיפת המסמך ברבים, הם הגדילו עשות כאשר
14 ניהלו "מאבק" נגדי שמטרתו להוכיח את האותנטיות של המסמך (הודעת משיב 1 מיום
15 05.11.24, עמ' 7, ש' 50). בכך הוסיפו פגיעה על פגיעה. לשם כך, משיב 1 דרש ממשיב 2
16 להפיק עותק קשיח של המסמך ולהעבירו אליו. המשיבים, אשר שוחחו עם רביב גולן (במעין
17 שיחת ועידה – רמקול של שני טלפונים) (הודעה מיום 05.11.24, עמ' 7, ש' 51), ביצעו פעולות
18 שהעמיקו את הפגיעה.
19
- 20 57. ללא קשר לאמור, התנהלות זו מטילה צל על המניעים והמטרות של המשיבים, ובפרט
21 המשיב 2, שביקש לדבריו "אך להציף חומר סודי בפני ראש הממשלה". בכך, מעשיו
22 מטילים ספק לגבי המניע האחד הנטען ועל כך יורחב מיד בהמשך. אך גם לגבי המשיב 1,
23 המשך פועלו שנועד להוכיח אותנטיות המסמך, ובתוך כך לדרוש לקבל עותק קשיח להצגתו
24 בפני עיתונאים שונים (ערוץ 12, YNET וישראל היום), העמיק עוד יותר את הפגיעה והוא
25 מבסס את אלמנט המודעות ביתר שאת.
26
- 27 58. כידוע אין מדובר רק במסמך אחד אלא בהתנהלות שלמה, מעין ציר העברת מידע. גם לגבי
28 המסמך האחר (המסמך המושחר), הודה המשיב 1 שהעביר אותו לאחר (לאיינהורן) (הודעה
29 מיום 05.11.24, עמ' 8, ש' 63).
30
- 31 59. כאן המקום לציין שעל פי החומר בתיק עולה שהמשיבים קיימו שיחת ועידה לאחר
32 הפרסום בעיתון הגרמני, יחד עם רביב גולן כאשר האחרון הוצג למשיב 2 כ: "ד' מהמוסד"
33 (כך לדברי המשיב 2 לפחות). למען הדיוק, המשיב 1 מאשר שהציג את רביב גולן כמישהו
34 "מהמשרד או מהמוסד". גם נתון זה מחזק את המודעות של המשיב 1.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 54265-11-24 מדינת ישראל נ' פלדשטיין(עציר) ואח'

1

2

ב. טענת ביצוע העבירות "ברשות ובסמכות"

3

60. לטענת המשיב 1 הוא פעל כידו הארוכה של אוריך, הבכיר ממנו, והמקורב לראש הממשלה

4

(ראו החלק הכללי בכתב האישום), הכול ברשות ובסמכות, שכן אוריך נתפס על ידו כבר

5

סמכא. עוד טען המשיב 1 כי הוא לחש על אוזנו של ראש הממשלה בעניין המסמך (לאחר

6

מסיבת העיתונאים ביום 01.09.24), ולכן ראה בעצמו כמי שפועל מטעמו ובשליחותו של

7

ראש הממשלה. לציין שהמשיב 1 מסר בחקירה שלא העביר את הידיעות לעיונו של ראש

8

הממשלה (הודעה 31.10.24, עמ' 13, 18-19), אף שהחזיקם בידו תקופה ארוכה.

9

10

61. מדובר בגרסה מאוחרת (שאומנם עלתה (ברמזים כלליים)) בזכ"דים של סיכום חקירות

11

החל מיום 05.11.24 אך נמסרה פורמלית רק בהודעתו מיום 16.11.24), והיא מבוססת כל

12

כולה על דבריו של המשיב 1 ללא תמיכה ראייתית חיצונית ישירה (כגון עדות או מסמכים

13

או התכתבויות). אשר להודעה של המשיב 1 "וצריך את רה"מ לזה", או ההודעה ארבעה

14

ימים לאחר מכן מאוריך "קח את הזמן הבוס מבסוט", אינני סבור שהן מבססות טענה

15

משפטית מורכבת של פעולה ברשות ובסמכות.

16

17

62. אסביר: מדובר בטענת הגנה של המשיב 1, שהנטל להוכיחה מוטל על כתפי הנאשם (סעיף

18

34ג(1) לחוק העונשין). לפי סעיף 34 לחוק העונשין "מלבד אם נאמר בחיקוק אחרת, חזקה

19

על מעשה שנעשה בתנאים שאין בהם סייג לאחריות פלילית". קיים קושי בביסוס טענת

20

ההגנה בשלב זה של ההליך, בפרט לנוכח גרסאות שונות בתכלית בשלבים מוקדמים. עיתוי

21

העלאת הגרסה, שלא בתחילת החקירה, כשהוא מעלה אותה פורמאלית רק כשהוא נתון

22

בסטטוס "משוחרר בעיכוב ביצוע", ויום לפני הגשת הצהרת התובע (בהמשך לדיון בבית

23

המשפט העליון בבקשת רשות ערר), מחליש את טענת ההגנה.

24

יש להפנות לכך שבהודעה הראשונה, לכשנשאל המשיב 1 "האם פנית למישהו ממקבלי

25

ההחלטות? " השיב: "לא" (הודעה מיום 27.10.24, עמ' 22, ש' 254).

26

בהודעה מיום 02.11.24, עמ' 7, ש' 47, אמר המשיב 1: "אף אחד לא נותן לי הוראות",

27

ובהמשך הטעים: "באירוע עליו אני נחקר, לא הייתה עבודת צוות".

28

29

אף בהודעה מיום 16.11.24 (עמ' 8, ש' 72), נשאל המשיב 1 האם קיבל אישור מאוריך

30

לפרסם ב"בילד" והוא השיב: "לא ביקשתי ממנו אישור. עדכנתי אותו בזה שאני מתכוון

31

לפרסם את המסמך. אם יונתן היה אומר "לא" זה לא היה קורה. אבל לא, לא ביקשתי

את אישורי".

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 54265-11-24 מדינת ישראל נ' פלדשטיין(עציר) ואח'

1

2 63. לסיכום, טענתו זו של המשיב 1 מבוססת בעיקר על דבריו בהודעתו האחרונה זמן קצר
3 מאוד לפני סיום החקירה, וכן על אמרות שונות שעלו בזכ"דים של סיכומי חקירותיו החל
4 מיום 05.11.24 (וכן, בימים 5,6,7,9,10 לנובמבר). דבריו בהודעה האחרונה סותרים באופן
5 חזיתי דברים ברורים שעלו בגרסאות מוקדמות, במספר הודעות. לכן, אינני סבור שניתן
6 לייחס לה משקל ראייתי בשלב זה של בחינת ראיות לכאורה.
7

8

ג. טענת האכיפה הבררנית

9 64. לטענת המשיב 1, העמדתו לדין, להבדיל מאוריד, ואף החלטת היחידה החוקרת שלא לעצור
10 את אוריד, על אף חלקו ומעורבותו של האחרון, כפי שעולה מחומר החקירה ומכתב
11 האישום, נגועה באכיפה בררנית.
12 אכן המעיין בכתב האישום, לעניין חלקו ומעורבותו של אוריד, שלא הוגש נגדו כתב אישום
13 ואף לא נעצר, לא יכול שלא לתהות על העדר העקביות, או במילים אחרות: טענה מקדמית
14 של אכיפה בררנית. זוהי טענה מקדמית בשלב הדיון במעצר עד תום ההליכים. מקובל עליי
15 שיש לנהוג בריסון משפטי רב בטענה מקדמית בשלב הדיון במעצר, שכן מדובר בטענה
16 שבמובהק דינה להתברר בתיק העיקרי. מדובר בטענה משפטית מורכבת, שיש לבררה, על
17 רקע מצע עובדתי מהודק, לרוב לאחר בירור ראייתי מקיף. טענה מסוג זה, מחייבת, לאחר
18 זיהוי הפגם באכיפה בררנית, לבחון שאלת עוצמת הפגם אל מול האינטרס הציבורי, ולאחר
19 מכן לבחון אפשרות הסתפקות בסעד חלופי ומתון מאשר ביטול כתב האישום (ע"פ 4855/02
20 **מדינת ישראל נגד איתמר בורוביץ** (2005) (להלן: "**הלכת בורוביץ**").

21 65. לגבי טענת ההגנה מן הצדק, נקבע כי היא יכולה, במקרים המתאימים, להיות רלוונטית גם
22 לדיון בשלב המעצר (בש"פ 07/10307 **מדינת ישראל נגד אסף לוזון** (2008) ובש"פ 5960/09
23 **אלכס צ'רניס נגד מדינת ישראל** (2009)). לדיון נרחב בסוגיית האכיפה הבררנית בשלב
24 המעצר ראו בש"פ 7148/12 **כתאנה נגד מדינת ישראל** (השופטת ברק-ארז) (2012) ומנגד,
25 דגשים שונים בבש"פ 5398/03 **דוד רן נגד מדינת ישראל** (2003):
26

27 "אכן, העיקרון לפיו אין להפלות בין נאשמים בהליך פלילי לענין המעצר, בהעדר טעמים
28 המצדיקים הבחנה ביניהם, עיקרון חשוב הוא היונק את כוחו מעיקרון השוויון, האוסר על
29 אפליה בין שווים (ראה בש"פ 345/89 מסיקה נ' מדינת ישראל, פ"ד מג(2) 423; בש"פ 433/89
30 בומשטיין נ' מדינת ישראל, פ"ד מד(1) 89). יחד עם זאת, אין זה עיקרון-על ויש שהוא נדחה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 54265-11-24 מדינת ישראל נ' פלדשטיין(עציר) ואח'

1 מפני שיקולים הגוברים עליו בעוצמתם. כך, למשל, קבע בית משפט זה כי מקום שבו מדובר
2 בעבירות של אלימות קשה יש להעדיף את השיקול הכולל של טובת הציבור על פני שיקול
3 האפליה "במקרה זה הייתי אומר כי שיבוש שנפל בהחלטה אחרת יעמוד על עומדו –
4 שבשתא כיוון דעל על – אך שיבוש שאירע במקום אחד אין זה ראוי לו שיגרור שיבוש
5 במקום אחר אף הוא" (בש"פ 2468/94 בהג'את כריים נ' מדינת ישראל (לא פורסם)).

6

7 66. לפני מספר ימים ניתנה החלטת בית המשפט העליון ברע"פ 29262-10-24 עזאם נגד מדינת
8 ישראל (2024), לפיה:

9

10 "נוכח מתח זה קבעה הפסיקה כי אין לשלול את האפשרות כי טענות מקדמיות יידונו
11 במסגרת בקשה למעצר עד תום ההליכים, וככל שמדובר בטענה שאינה מצריכה בירור
12 עובדתי מורכב, הנטייה תהיה לבחון אותה בשלב המעצר עד תום ההליכים".

13

14 67. בענייננו, ובהינתן קיומן של ראיות לכאורה, כאשר בחלק זה של כתב האישום אין מחלוקת
15 בין הצדדים, לכאורה ניתן להתבסס על הנטען בכתב האישום כבסיס לדיון. אלא שהתביעה
16 טוענת שמדובר בהשוואה בין שונים משפטית וראייתית, וכך טענה:
17 "מחומר החקירה עולה כי אוריך ידע אודות הקשר בין המשיב 1 לגורם באמ"ן אך אין
18 בחומר החקירה הקיים ראיות מספיקות לכך שהוא היה מודע לא למהות ולא לתוכן
19 המידע שקיבל ממנו".

20

21 לטענתה, דבר האיסור הגורף של הצנזור כפי שהועבר לידיעתו של המשיב 1 באמצעות רביב
22 גולן, לא הועבר לידיעתו של אוריך. וזאת, על פי גרסתו של המשיב 1 כי השיח בינו לבין
23 אוריך בנוגע לצנזורה עניינו שיח תקשורתי באשר לערך (התקשורת) בעיני רביב גולן וממנו
24 משתמע לכאורה שניתן לפרסם את המסמך ולו באופן חלקי. לטענת המדינה, מצג כוזב זה
25 (שהציג המשיב 1 לאוריך), הוא המבדיל ביניהם ביחס לרכיב המודעות. וכן, בהיעדר ראיות
26 מספיקות להיקף ידיעתו של אוריך, לא ניתן לראות בהצעתו לפנייה לאיינהורן כפעולה שדי
27 בה על מנת לייחס לו אחריות בצוותא לעבירות.

28

29 68. לשיטתי, ועל אף האמור, ניתן לייחס משקל מסוים, אם כי מוגבל, לטענה, שכן ועל פני
30 הדברים מדובר בטענה שיכולה להשליך על שאלת המעצר, בשני מובנים: לעניין הראיות
31 אך גם לגבי עוצמת עילת המעצר.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 54265-11-24 מדינת ישראל נ' פלדשטיין(עציר) ואח'

1
2 69. אכן קיים שוני בין מצבו של המשיב 1 לבין אוריך. ואולם, לנוכח חומרת העבירה שיוחסה
3 לשניהם בשלב החקירה – עבירה של פגיעה מכוונת בביטחון המדינה – הרי שהפער בין
4 העמדה לדין בעבירה כה חמורה עם בקשה למעצר עד לתום ההליכים, לבין החלטה שלא
5 לבקש מעצר, באף שלב, אי-העמדה לדין בגין החלק המפורט בכתב האישום, הוא פער גדול
6 שעשוי להקים למשיב 1 טענות שראויות להיבחן לעומקן בתיק העיקרי. שהרי מדובר
7 בטיעון שנסמך על עובדות כתב האישום, גרסה שמטבע הדברים משקפת את התיזה של
8 התביעה, ואת עמדתה שעובדות כתב האישום מגובות בראיות מספיקות.

9
10 70. לעצם העניין, חלקו הנטען של אוריך בכתב האישום איננו זניח והוא עובר כחוט השני
11 במספר צמתים לאורך המסכת המתוארת בכתב האישום. מעורבותו של אוריך מפורטת
12 בסעיף 12 לחלק הכללי לכתב האישום ובפרק העובדות בסעיפים 9,15,16,19,22,24,26,30.
13 עיון מדוקדק בעובדות כתב האישום מלמד כי חלקו ומעורבותו של אוריך במסגרת קשר
14 יומיומי בין השניים, כאשר המשיב 1 שולח לו **עדכונים לרוב**, וכן בקישור שעשה אוריך בין
15 המשיב 1 לבין איינהורן. זאת, למעט ההודעה של אוריך שכלולה בה הנחיה שתומה ולא
16 מפורטת ("קח את הזמן הבוס מבסוט"). לשיטתי, הודעה זו איננה יכולה, וודאי לא בשלב
17 זה, לבסס את טענת ההגנה המורכבת של המשיב 1.

18
19 71. מאידך, ומשמדובר בטיעון משפטי מורכב שמקומו דרך כלל להידון בתיק העיקרי, שעה
20 שהחקירה בפרשה טרם הסתיימה סופית (כך נמסר), כאשר קיים שוני בין חלקו של אוריך
21 לחלקו של המשיב 1, ראייתית ואחרת, אין להעניק לטיעון זה משקל מכריע.

22

23 טענות המשיב 2

24 72. כאמור, טענתו העיקרית של המשיב 2 שהוא ראה במשיב 1 כנציגו של ראש הממשלה, דוברו
25 הצבאי, בכיר ממנו והניח שהוא בעל סיווג גבוה אפילו משלו, ולכן, הוא בר סמכא מבחינתו
26 לקבל את החומר הסודי. נטען כי על אף החריגה מהנהלים, לא היה בהעברת החומר למי
27 שנחזה להיות דמות ביטחונית כדי לבסס עבירה פלילית כלשהי. המשיב 2 טען שראה
28 במשיב 1 חלק מהקהילייה הביטחונית "חשבתי שהוא ברמת סיווג גבוהה משלי" (הודעה
29 מיום 30.10.24, עמ' 10, ש' 122). למעשה, מדובר בטענה ל"טעות בעובדה". אומר כבר, שאין
30 **מדובר בטענה מופרכת לחלוטין**, שכן קיימות מספר אינדיקציות ראייתיות לכך שהמשיב
31 1 הציג את עצמו, באופן המתיישב עם האינטרס שלו בקבלת מידע מהמשיב 2, כנציג מוסמך
32 של לשכת ראש הממשלה, וניכר מההתכתבויות וכן מהודעות המשיב 2 שהוא ראה במשיב

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 54265-11-24 מדינת ישראל נ' פלדשטיין(עציר) ואח'

- 1 כבר סמכא וכשליחו של ראש הממשלה גם בעניין זה של קבלת מסמכים סודיים. לעניין
2 זה אפנה לדבריו של המשיב 2 בהודעה מיום 30.10.24, עמ' 11, ש' 126. עוד אפנה לכך שלפי
3 הרושם הכללי העולה מהתנהלותו של המשיב 2 אל מול המשיב 1, שהוא חשב שלמשיב 1
4 אין כל מניעה להימצא במקומות שונים שהכניסה אליהם מיועדת למורשים בלבד וכי הניח
5 שלמשיב 1 גישה למערכות השונות.
6
7 73. דא עקא, שאל מול האינדקציות האמורות, נמצאו ראיות ממשיות שתומכות בתיזה
8 ההפוכה לפיה המשיב 2 עצם עיניו מלראות העדר ההסכמה של המשיב 1 לקבל את
9 המסמכים הסודיים.
10
11 **ראשית**, עדות של חברו של המשיב 2, י.ג. קצין מילואים באמ"ן, שהעביר לו את אחד
12 המסמכים (המסמך המושחר בכתב האישום) לפיה: "אני זוכר בוודאות ששאלתי את
13 [המשיב 2] יותר מפעמיים מה רמת הסיווג **והאם הדובר מוסמך לראות את המסמך הזה**,
14 [המשיב 2] **אמר שכן כמה פעמים**" (הודעה מיום 06.11.24, עמ' 7, ש' 58). עדות ברורה זו,
15 שהצדדים לא עמדו עליה בטיעוניהם, מלמדת ששאלת סיווג המשיב 1 צפה ועלתה מספר
16 פעמים ומשיב 2 נדרש אליה, ומכאן המסקנה שהמשיב 2 "העדיף" שלא לברר את החשד
17 ובכך עצם את עיניו. יש לציין כי אותו חבר חזר על דבריו אלה **בביטחון רב**, בהודעה נוספת
18 מיום 12.11.24, עמ' 7 (ש' 57, 69, 71 (כפוף לתיקון של הנחקר בסוף ההודעה), 77). לאור
19 האמור, קיים קושי בקבלת גרסתו של המשיב 2 לפיה:
20 "הוא אף פעם לא אמר למה אין לו יוזר, למה הוא לא יכול לרדת לבור ועוד. אני כנראה
21 תמים אבל הוא אף פעם לא קרא לילד בשמו- לא אמר שאין לו סיווג והוא לא מורשה. אם
22 הוא היה אומר דבר כזה לא היינו פה. הייתי מרים דגל אדום והייתי אומר "נפלתי",
23 שיפסיק גם להציג את עצמו "הדובר הצבאי של ראש רה"מ" בכל מקום, ככה מציגים
24 אותו" (הודעה מיום 05.11.24, עמ' 3).
25 **שנית**, המשיב 2 לימד על עצמו בדבריו שלו כי הוא שולט היטב ברזי הסיווג, על הרמות
26 השונות שבו, בהקשריו השונים ודקויותיו, ולכן מודעותו לעניין זה היא גבוהה מאוד, ולו
27 מעצם מומחיותו בנושא זה של טיפול בידיעות סודיות ביותר, שהיא בבחינת לחם חוק של
28 אנשי מערך ביטחון מידע.
29 **שלישית**, ההתנהלות של המשיב 2 אל מול המשיב 1 לא הייתה אפיזודית, אלא מתמשכת.
30 במהלך האינטראקציה עלו סימני שאלה ותהיות שבוודאי עוררו חשדו של המשיב 2 (אי
31 הקפדתו של המשיב 1 והוצאתו המסמכים מחוץ לאזור הקריה שלא נראתה למשיב 2 "הוא

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 54265-11-24 מדינת ישראל נ' פלדשטיין(עציר) ואח'

1 ממש התנהג לא בסדר", הודעה מיום 05.11.24, עמ' 3), העדר שם משתמש ("יוזר") למשיב
2 1 במערכת הפנימית, ועוד.

3 **רביעית**, על תיזת ההגנה של המשיב 2, מעיבה התנהלותה שלו לאחר פרסום המסמך
4 ב"בילד". שכן בתגובה לפרסום הגיב המשיב 2 "באופוריה מטורפת" (הודעה מיום
5 30.10.24, עמ' 12 ש' 150), ב-"ווייב חיובי" "וואו זה מטורף" (הודעה מיום 31.10.24, עמ'
6 3, ש' 59). עולה שהמשיב 2 קישר בין הפרסום ב"בילד" לבין המסמך שמסר למשיב 1 (ראו
7 התכתבות של המשיב 2 שמאשר שמקורו של הפרסום הגרמני בחבר שלו (בהמשך הוא
8 מוסיף "חבר של חבר") ולמרות האמור, הוא טען בחקירה שנתקף בתחושת אשמה. וכך
9 הוא תיאר את תגובתו לפרסום (מהודעה 30.10.24, עמ' 12, ש' 150):

10 "ביום שזה מתפרסם אני באופוריה מטורפת אבל יש חלק קטן שפתאום מתעורר של
11 "פאק, איך זה קרה", מבחינתי נעשה משהו טוב למען מטרה טובה אבל באותו הרגע אני
12 מבין שיש השלכות מאוד גדולות ואני לא מדבר על זה עם מישהו או נותן לזה מקום לחלק
13 הזה **כדי לא להגיע לאשמה**. בתוך תוכי אני אומר שאולי זה נעשה באישור כלשהו במשרד
14 רה"מ, אולי אחרי שהמסר עבר הייתה תכנית להוציא את זה כדי להוציא לאנשים מחוץ
15 לחדר המו"מ. לא התכוונתי שזה יגיע לשם- אבל מבחינתי באותו הרגע עשיתי משהו טוב
16 אבל משהו תופס אותי בקטע שזה לא בסדר שזה התפרסם".

17
18 למרות שמשיב 2 הבין את הקושי, ועוד באותו יום, הוא המשיך לשוחח עם המשיב 1 לקראת
19 הנאום של ראש הממשלה בנושא. מספר ימים לאחר מכן, הוא התגייס כאמור למשימה
20 שנועדה להוכיח שמדובר במסמך אותנטי:

21 "לא חשדתי שהמסמך מו"מ יצא שוב פעם, הנזק כבר נעשה, והוא [המשיב 1] כנראה רוצה
22 את זה בשביל בירור תהליכים או משהו בירוקרטי פנימי... לא ממקום של להפיץ אלא
23 נטו סגירת מעגל כי הוא [המשיב 1] באמת אומר לי כל הזמן שהוא צריך את זה מודפס"
24 (הודעה מיום 31.10.24, עמ' 5, ש' 132).

25
26 74. דא עקא שכעסו של משיב 2 על הפרסום לפיו נטען שמדובר במסמכים מפוברקים, איננו
27 ברור ואינו מתיישב לכאורה עם גרסתו. לדברי המשיב 1, משיב 2 הציע להוציא "הארד
28 קופי" של המסמך כדי להפריך טענת צה"ל שמדובר במסמך לא אמיתי. אם מטרתו
29 הבלעדית של המשיב 2 הייתה העברת המידע לראש הממשלה, הרי שלאחר שהמסמך הגיע
30 ליעדו (ואף הופץ בתקשורת זרה), תמוה מאוד מדוע כעס על הפרסום בתקשורת הישראלית.
31 אם כבר, הציפייה ממנו הייתה הפוכה: המשיב 2 היה אמור לשמוח דווקא מהפרסום

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 54265-11-24 מדינת ישראל נ' פלדשטיין(עציר) ואח'

1 שהמסמך אינו אמיתי ומזויף. בכך הוא עשוי היה ליהנות מכל העולמות: מחד, הוא הצליח
2 להעביר את המידע לידיעת ראש הממשלה, ומן העבר השני הציבור הכללי עלול להאמין
3 שמדובר במסמך מפוברק, ובכך לצמצם את הפגיעה. תחת זאת, הכעס והפעולות שנקט
4 המשיב 2 עד כדי סיכון עצמי, כדי להוכיח באותות ובמופתים שמדובר במסמך אותנטי,
5 מובילים למסקנה מתבקשת: המטרה של המשיב 2, בניגוד לטענתו, לא הייתה רק העברת
6 מידע חיוני לידיעת ראש הממשלה.

7

8

מודעותו וחלקו של המשיב 2

9 75. המשיב 2 הוא היוזם והמחולל של האירוע. המשיב 2 עשה דין לעצמו, כשהוא פועל ללא
10 רשות מאיש, על דעת עצמו בלבד, ובהיחבא, בניגוד להוראות ולנהלים, הוציא מידע מסווג
11 בדרך בלתי מאובטחת, תוך נטילת סיכון מודע.
12 עוד בעוכרי המשיב 2, מודעותו מעצם שירותו במערך ביטחון המידע, שעוסק בתחומים
13 רגישים של אבטחת מידע, אשר מעצם תפקידו אחראי על מניעת מקרים מסוג זה שהוא
14 יזם בעצמו ביצוען. אין מדובר במי שבמסגרת שירותו נחשף למידע סודי והוא מסרו לאחר,
15 אלא במי שעיסוקו בטיפול בסיכול דליפת מידע וידיעות סודיות, אבטחת המידע, הגנה
16 עליהם, לצד הטיפול בהם ועיבודם. זוהי מומחיותו, זהו עיסוקו, ולכן יש להניח שמודעותו
17 לחשיבות ההקפדה על הכללים גבוהה מהרגיל, והוא היה אמור לשמש דוגמה ומופת בעניין
18 זה. הדברים אינם נאמרים בהקשר של תיאור חומרת התנהגותו של המשיב 2, בבחינת
19 שלהבת שנפלה בארזים, אלא בהקשר של מודעותו הגבוהה, מעבר לרגיל, לגבי ההיבטים
20 השונים ולסכנות הכרוכות בהעברת מידע מאדם אחד לשני. המשיב 2 יודע היטב כי המידע
21 שהועבר הוא "סודי ביותר". מי כמוהו יודע שידיעה איננה עומדת לבדה, וכי לעיתים ידיעה
22 יכולה מעצם תוכנה לחשוף או למצער לרמז על אופן השגתה, על הכרוך בכך מבחינת
23 הפגיעה ביכולות איסוף מידע בעתיד. ואכן, לעניין זה אפנה להודעת המשיב 2, מיום
24 01.11.24, עמ' 4. ועוד אפנה להודעה מיום 05.11.24, עמ' 2 לפיה הוא מתעסק "בחומרים
25 הכי רגישים וכולם ממקורות רגישים וכאלה".

26 עצם היוזמה והפנייה של המשיב 2 למשיב 1, אשר נועדה, מבחינת המשיב 2 עצמו, להקים
27 "ציר עוקף" של המסלול המקובל, מלמדת על החלטה מחושבת, לאחר שקלא וטריא,
28 להוציא מידע סודי, ולא ידיעה אחת או שתיים מהיחידה המסווגת, "להפקידו" בידי שליח,
29 מבלי לוודא עמידה בכללי הזהירות, וזאת מתוך ציפייה שזה יגיע לראש הממשלה.

30

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 54265-11-24 מדינת ישראל נ' פלדשטיין(עציר) ואח'

1 76. מדובר בידיעה שהמשיב 2 נחשף אליה לראשונה בהפניה מ-ח.מ (קצין במחלקת השפעה)
2 וזאת עוד ביום 06.05.24. תחילה המשיב 2 לא ייחס חשיבות מיוחדת לידיעה זו, ואולם זמן
3 מה לאחר מכן "נופל לי האסימון, לאחר שיחה עם ...., שהמסמך יותר מעניין ממה שהוא
4 היה נראה לי מלכתחילה" (הודעה מיום 30.10.24, עמ' 5, פס' 23 וכן הודעה מיום 04.11.24,
5 עמ' 4, ש' 7). בשלב זה, המשיב 2 נחשף מחדש לאותה ידיעה גם בימים 06.06.24, 07.06.24,
6 17.06.24 ו- 07.08.24. והוא העביר אותה בתוך זמן קצר ביותר (07.06.24), לאחר החשיפה
7 בפעם השנייה, למשיב 1 ב"טלגרם". זאת בניגוד לטענת ההגנה לפיה הדבר נבע מתסכולו
8 של המשיב 2 מכך שמידע חשוב איננו מגיע לידיעת ראש הממשלה. לשאלה ישירה בעניין
9 זה השיב (הודעה מיום 05.11.24, עמ' 4):

10 "ש: אתה מבין שמי באמת אכפת לו מלהציף מידע רלוונטי מנסה קודם כל בדרך הפשוטה
11 ביותר, בשיחה עם המפקד שלו, או מנחה מקצועי שלו, או מפקד היחידה שלו, או מפקד
12 היחידה שלו- להציף הלאה את המידע ולהסביר כמה הוא רלוונטי?"

13 המשיב 2 ענה:

14 "אני מבין. התחושה שזה יגרור יותר בירוקרטיה, זה לא היה ממקום של להסתיר אבל
15 זה הרגיש יותר מסורבל".

16 ש: אתה מבין שבמידה והיה לך כל כך דחוף להעלות הלאה מידע רלוונטי, היו לך ברמת
17 העשרות דמויות לפנות אליהן קודם לכן כדי להציף את שעל לבך ?

18 ת: נכון".

19
20 77. המשיב 2 לא הסתפק בהעברת העתק צילומי של הידיעה הסודית, אלא שבהמשך, ואף
21 לאחר שהידיעה פורסמה בתקשורת הזרה, העביר למשיב 1, לבקשת האחרון, עותק קשיח
22 של הידיעה. מסמך זה הודפס מ"יוזר" של חיילת אחרת. באותו מעמד (ביום 09.09.24),
23 מסר המשיב 2 למשיב 1 חומר סודי אחר – תקציר המתייחס לעיקרי מסקנותיו של מסמך
24 סודי אחר, וכן מסמך סודי נוסף. כל זאת, בשלב שבו המסמך הראשון הופץ ולאחר שנודע
25 למשיב 2 כי נעשה שימוש במידע שמסר לצרכי פרסומו ברבים.

26
27 לציין כי מדובר בבחירה של ידיעות נבחרות מבין רבות, שלשיטת המשיב 2 תומכות
28 בעמדותיו ודעותיו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 54265-11-24 מדינת ישראל נ' פלדשטיין(עציר) ואח'

- 1 לכל אלה, יש להוסיף אופן התנהלותו של המשיב 2, אשר מלמדת על אומד דעתו. המשיב 2
2 החליט כי המשימה של העברת המידע לידיעת ראש הממשלה, מצדיקה את האמצעי שאיננו
3 עומד בכל סטנדרט זהירות, ומבלי לוודא שהמידע נשמר בסודיות עד להגעתו ליעדו.
- 4 ולא רק בבחינת חוכמה בדיעבד, ניתן לראות כיצד המסמך הסודי הגיע לידיים רבות
5 ושונות, ליועצי תקשורת, לעיתונאים ואף לכלי תקשורת זרים עד שהפך לנחלת הכלל.
- 6
- 7 78. בשים לב לידיעותיו ומומחיותו של המשיב 2, העברת המידע הסודי למשיב 1, שלא בדרך
8 המקובלת, תוך יצירת ציר עוקף, מלמדת על הלך נפשי של מודעות, מסוג קלות דעת לכל
9 הפחות. אין מדובר במידע פרטי, אלא בידיעות סודיות שהגיעו אל המשיב 2 מתוקף
10 תפקידו, בנאמנות. החלטתו של המשיב 2, איש המחב"מ, על דעת עצמו, בהסתר, למסור
11 את המידע הסודי לאחר, שלא בדרך המקובלת, מבלי הסדרי בטיחות כלשהם, באמצעות
12 אפליקציות כ"טלגרם" ו"וואטסאפ" (להבדיל מהעברה מאובטחת), **מגבשת את יסודות**
13 **העבירה של מסירת ידיעות סודיות.**
- 14
- 15 79. המשיב 2 בעצמו הסביר את הנזק העצום שהיה כרוך בפרסום. מטעמים ברורים לא אצטט
16 את מילותיו, מילים כדורבנות, ודי בכך שאפנה להודעה מיום 30.10.24, עמ' 9, ש' 96-102;
17 וכן הודעה מיום 07.11.24, עמ' 7, ש' 65; הודעה 11.11.24, עמ' 4 ש' 9.
- 18
- 19 80. המשיב 2 היה מודע לסכנת המעצר שמרחפת מעליו כתוצאה מפעילותו (הודעה מיום
20 01.11.24, עמ' 15, ש' 101-102) "זה כלא, חקירות ועניינים" "אני אכנס לכלא בסוף".
21 הדברים מלמדים על מודעותו של המשיב 2 שהוא נכנס לתחום האסור, בין אם זה איסור
22 פלילי, ובין איסור ברמה הצבאית המשמעתית.
- 23
- 24 כלשונו של אחד מחבריו של המשיב 2 מהיחידות הרלוונטיות השונות 'העברה מחוץ
25 למערכת זה בגדר "BIG NO NO" (הודעה מיום 31.10.24, עמ' 7, ש' 53). וחבר אחר תמה
26 כיצד המשיב 2 לא שמר על כללי הזהירות בשיחותיו עם המשיב 1 תוך שימוש בטלפון אישי
27 רגיל (הודעה מיום 05.11.24, עמ' 7, ש' 70).
- 28
- 29 81. ועל אף האמור לעיל, לא ניתן להתעלם שלפי כתב האישום, ועל כך אין מחלוקת כמובן, כי
30 צוין במספר רב של פעמים שמעשיו של המשיב 1 נעשו במטרה להעביר חומר סודי שנכון
31 לשיטתו של המשיב 2 להביאו לפתחו של ראש הממשלה, לטובת טיוב תהליך קבלת
32 ההחלטות של הדרג המדיני. אמנם, לפי הניתוח לעיל, לא היה בכך כדי לפגוע בתשתית

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 54265-11-24 מדינת ישראל נ' פלדשטיין(עציר) ואח'

1 הראייתית הלכאורית, אך אני סבור שמדובר בנתון רלוונטי לדיון בעוצמת עילות המעצר.
2 למען הדיוק, וכפי שעלה מהניתוח לעיל, המטרה הראשונית והעיקרית של המשיב 2
3 (העברת מידע חיוני לראש הממשלה) עברה שינויים ועדכונים בפרט סביב הפרסום
4 ולאחריו, וניכר שהעניין שנוצר סביב המסמך הסודי גרם לו לאופוריה ושחרר עכבות אצלו.
5

הערות בשולי הדברים

6
7
8 82. לצורך הדיון בשאלת המעצר לא מצאתי להתייחס לעבירת הגניבה על ידי מורשה, שבא כוח
9 המשיב 2 טען שהיא נעדרת בסיס משפטי. מדובר בעבירה שהעובדות המתייחסות אליה
10 "נבלעות" בעבירות האחרות ומכל מקום הבקשה למעצר איננה מבוססת עליה.
11

12 83. עוד מצאתי כי הטענה למחדלי חקירה שיכלו, לפי הטענה של המשיבים, לקדם את החקירה
13 לכיוונים אחרים, היא טענה שאינה מתאימה לדיון בשלב הראיות לכאורה, אלא שדינה
14 להתברר בתיק העיקרי.
15

16 84. הוא הדין לגבי הטענה שלא נגרם נזק בפועל או כי מדובר בפוטנציאל נזק בלבד. אינני סבור
17 ששאלה זו רלוונטיות לצורך הערכת רמת המסוכנות (אשר נבחנת לפי סיכון ופוטנציאל
18 התממשות הנזק, וזאת במבט צופה פני עתיד).
19

20 85. עוד, לא מצאתי לייחס משקל רב למחיקת ההודעות בהתכתבות בין המשיבים, לנוכח
21 האמור לעיל, לגבי הבנת המשיבים, שניהם, לגבי איסור העברת החומרים, בין אם זה
22 איסור שנובע מחריגה מנהלים, ובין אם זה מתוך חשש לאכיפה פלילית.
23

סוף דבר

24
25 86. לאור כל האמור, מסקנותיי מהדיון בשאלת התשתית הראייתית ואשר ישמשו לצורך
26 הדיון בעילות המעצר ובחלופת המעצר הן אלה:
27

28 א. קיימות ראיות לכאורה כנדרש לעבירה של מסירת ידיעה סודית, בעניינם של שני המשיבים.
29

30 ב. באשר לעבירה המיוחסת למשיב 1, מסירת ידיעה בכוונה לפגוע בביטחון המדינה, ועל אף
31 טענת התביעה לתחולת הלכת הצפיות, קיימת ביחס אליה חולשה ראייתית.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 54265-11-24 מדינת ישראל נ' פלדשטיין(עציר) ואח'

1
2 ג. טענת ההגנה של המשיב 1 לפיה פעל ברשות ובסמכות כשליחם של אחרים, היא טענה
3 שמקומה להתברר בתיק העיקרי.

4
5 ד. טענת המשיב 2 שהחומר הסודי שנמסר למשיב 1 יועד בסופו של דבר לראש הממשלה, טענה
6 שאיננה שנויה במחלוקת, היא בגדר נתון רלוונטי שמשליך במידה מסוימת על עוצמת עילת
7 המעצר.

8
9 ה. טענת המשיב 2 לפיה טעה ו/או הוטעה לחשוב שהמשיב 1 מוסמך לקבל לידיו מסמכים
10 מסווגים, דינה להתברר בתיק העיקרי. על אף שאכן קיימות מספר אינדיקציות ראייתיות
11 שתומכות בטענה, הרי מירב הראיות אינן מתיישבות עם הטענה.

12
13 ו. טענת המשיב 1 לאכיפה בררנית ביחס למעורב האחר, היא טענה שאמנם דינה להתברר
14 במסגרת התיק העיקרי לפי המבחן התלת-שלבי שנקבע בהלכת בורוביץ, אך על פני הדברים
15 מדובר בטענה בעלת משקל גם בשלב זה של הדיון. ודוק, אין בטענה זו כדי לחתור ולבטל
16 את התשתית הראייתית הלכאורית, אך יש בה כדי כרסום מסוים בראיות לכאורה והיא
17 אף יכולה להשליך על עילת המעצר, לנוכח אי-מעצרו של המעורב האחר ואי-העמדתו לדין,
18 חרף התשתית העובדתית המפורטת בכתב האישום.

19
20 ז. שאר הטענות של המשיבים, לרבות בעניין מחדלי חקירה מקומן להתברר בתיק העיקרי.

21

22

23

24

לאחר קבלת עמדת הצדדים, החלטה זו מותרת בפרסום.

25

26

27

28

ניתנה היום, ב' כסלו תשפ"ה, 03 דצמבר 2024, בנוכחות הצדדים.

29

עלא מסארווה, שופט

30

31